

Lov til at sige, at jeg har talt paa Gruppens Vegne. — Saa er der Spørgsmaalet om Bedring i Ministeriet. Det er et beyn-derligt Spørgsmaal at rette til en enkelt Rigsdagsmand. Jeg vil i den Henseende sige, at jeg betragter Ministerstiftet, der er stiftet, som heldigt, ikke fordi jeg har nogen som helst privat Forstaaelse af, hvad der er foregaaet, eller underhaands Efterretninger. Jeg har ikke den Vre at kende den nuværende Minister personlig, lige saa lidt som jeg kendte den foregaaende Minister; men det, hvorpaa jeg bygger mit Haab, er, at den nuværende Minister hører til samme Kategori som den Minister, jeg sætter mest Pris paa, nemlig den højtærede Indenrigsminister, og at dernæst den ærede Kultusminister staar som en Mellemproportional mellem den nuværende Indenrigsminister og Justitsministeren. Dernæst forekommer det mig af, hvad vi have oplevet sammen med ham, at vi i den korte Tid have faaet Indtrykket af, at han er en i høj Grad affabel Mand, en Mand, som i Formen meget mere ligner en konstitutionel Minister end den højtærede foregaaende Kultusminister, som jeg for Resten i mange personlige Forhold sætter Pris paa, og som jeg ved mange Lejligheder, som man mindst aner, har forsvaret; men han synes mig ikke i Formen at svare til en konstitutionel Ministers Optræden. I alt Fald kom der undertiden visse aristokratiske — autokratiske, vil jeg hellere sige — Tendenser frem, som syntes mig at virke i høj Grad forstyrrende og minde mig mere om Enevoldsmagten end om det konstitutionelle Monarki. — Jeg tillader mig nu blot at sige, at jeg ikke paa nogen Maade betragter, hvad jeg har sagt med Hensyn til Sammefælledens Brugbarhed, som gendrevet hverken ved Fakultetets Erklæring og heller ikke ved, hvad den højtærede Kultusminister har tilføjet, og jeg haaber, at hvis Folketinget stiller sig paa dette Standpunkt og siger: Over Blegdamsfælleden og Østerfælled lyse vi Tabu og betragte dem som sunkne i Jorden og prøve paa at gøre det enten med den gamle Plads eller med Sammefælleden, vi da skulle opleve, at man faar et andet og bedre Syn paa Sammefælleden, end man tidligere har haft.

Kalkenstjerne: Ja, jeg vil sige til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ringel), at fandt han mit Spørgsmaal besynderligt, finder jeg det højt besynderligt, at han kan finde mit Spørgsmaal besynderligt. Det var jo det ærede Medlem selv, der gav sig til at rette en stærk Kritik mod den forhenværende Kultus-

minister og dernæst til at udtale, at det nu var gaaet over til en Bedring under den nuværende Kultusminister. Det var det, som gav mig Anledning til at stille Spørgsmaalet; jeg vil ellers ikke selv have draget denne Sag frem i Debatten. Naar det ærede Medlem nu bemærkede, at den nuværende Kultusministers Form var mere konstitutionel end den foregaaendes, maa jeg sige, at vi i saa Henseende have en forskellig Opfattelse af konstitutionel Form. Jeg forstaar ved konstitutionel Form f. Eks. det, at en ny tiltrædende Minister ogsaa giver Folkerepræsentationen sit Program. Det er det første, og dernæst forstaar jeg ved konstitutionel Form det, at en Minister viger over for et Mistillidsvotum fra Folkerepræsentationens Side. Hvis det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds kan faa mig overbevist om, at den nuværende Kultusminister vil vige, naar han faar et Mistillidsvotum fra dette Tingsside, skal jeg indrømme det ærede Medlem, at den nuværende Ministers Form er konstitutionel, men ellers ikke.

Over for den højtærede Kultusminister skal jeg kun bemærke, at det ikke forekommer mig, at hans Foredrag var synderlig oplysende. Jeg syntes, at den højtærede Kultusminister baade i det ene og det andet — om jeg maa bruge det Udtryk — skød sig ind under det lægevidenskabelige Fakultet, og det undrede mig dobbelt, da den højtærede Kultusminister, som jeg allerede før har gjort opmærksom paa, har selv allerførst givet Anledning til de Bemærkninger, jeg fremkom med. Det er ikke mig, der, som den højtærede Kultusminister udtrykte sig, har været saa urimelig uvidende om Studenternes Forhold, at jeg kunde tro, at Studenterne kunde benytte et Hospital og en medicinsk Bæreanstalt, som laa saa langt borte. Hvis der altsaa her foreligger nogen Uvidenhed, maa jeg sige, at det er den højtærede Kultusminister, som først har gjort sig skyldig deri, fordi det var den højtærede Kultusminister, som i sin Skrivelse til Fakultetet henlede dette Opmærksomhed paa disse Gjendomme, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mil fra Byen, og man skulde tro, at den højtærede Kultusminister, som jo i en Række af Aar nøje har været knyttet til Universitetet, maatte kende Studenternes Forhold bedre end jeg og vide, at dette var en Umulighed; men i saa Tilfælde var hans Spørgsmaal overflødig, og der behøvedes ikke Fakultetets Svar paa, at det var umuligt for Studenterne. Derfor tror jeg, det er tilgiveligt, om jeg, der ikke har været knyttet til Universitetet i mange Aar, men